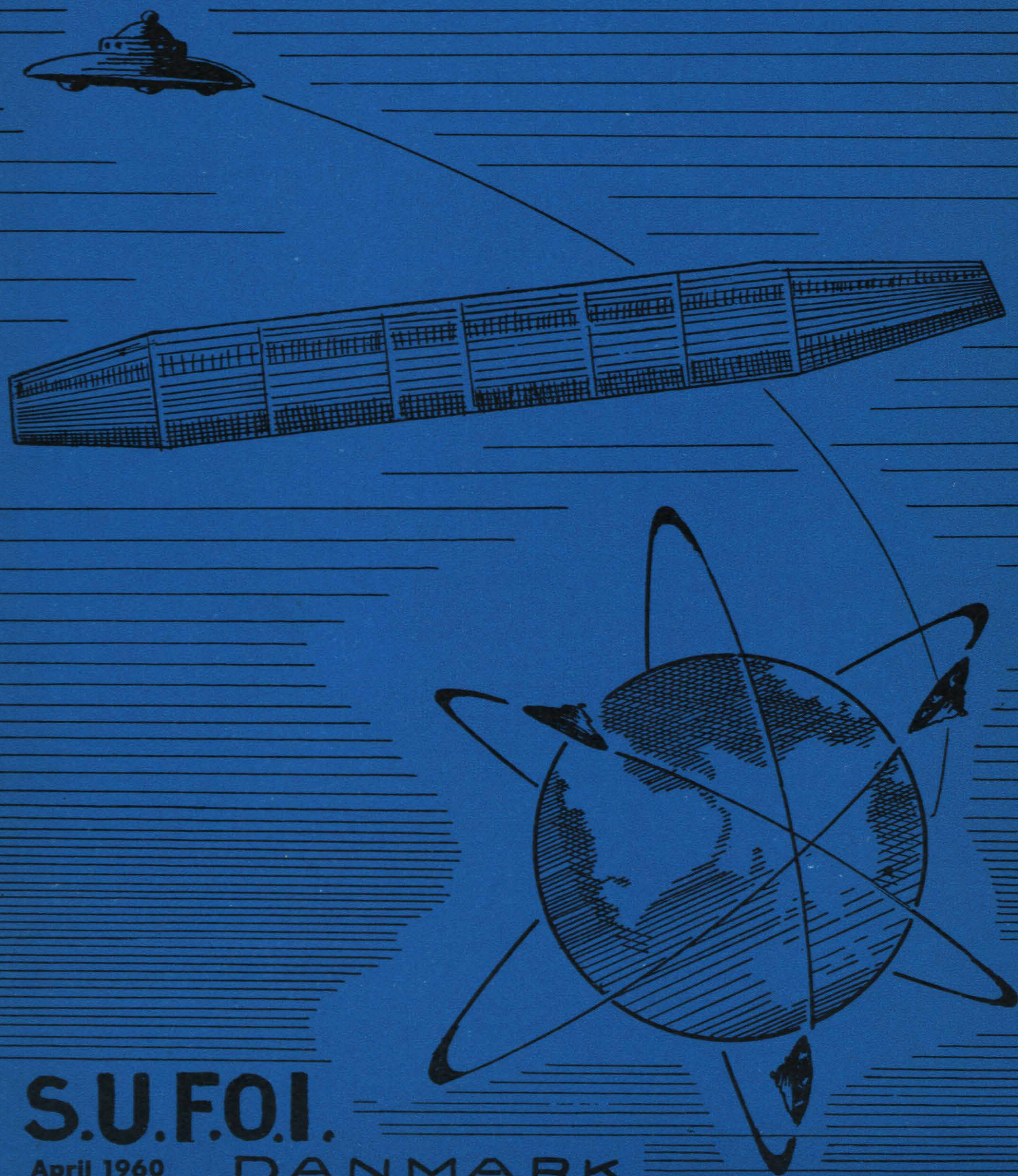
Kontakt Programmet

v/ H. C. Petersen

S.U.F.O.I.

April 1960

DANMARK

FORORD

Kære venner — som I ser, har jeg ændret titlen fra originaloversættelsen „tilvænningsprogrammet" (Get Acquainted Program) til kontakt-programmet.

Denne beslutning bunder i 2 årsager.

1. „Alles" — men især pressens overmåde store imødekommenhed — når SUFOI eller UFO-sagen skal misforstås eller latterliggøres.
2. Ved at ændre til kontakt-programmet skulle der være åbnet mulighed for at bringe materialer, også fra kredse, der ikke er tilsluttet „Get Acquainted Program". Dette giver en kærkommen lejlighed til at fremføre andres tanker — derved bortfalder forskellige postulater straks bl. a., at jeg søger at tvinge folk til at tro på George Adamski.

Een ting må vi imidlertid ikke glemme, GA er den person, der har haft og stadig har den største betydning i UFO-arbejdet. Hans hyppige kontakter — der er yderst forståelige, når man f. eks. husker hans bog „Telepati", og den filisofiske storhed han her lægger for dagen — sætter ham i særklasse. Og det er jo ikke blot min ringe person, som er nået til dette resultat — det er mennesker i alle lande og i alle samfundsklasser.

Det er mit håb, at jeg fra jer, mine venne, må få positiv vejledning, hvis der skulle være bemærkninger til materialets indhold, vi skulle jo gerne have udbredt kendskabet til den nye tidsalder — så hurtigt som muligt — og på en måde så alle kan forstå den. — I kan alle hjælpe — men lad os holde fanatismen borte og erindre os, at jeg og SUFOI ikke anerkender psykiske kontakter med rummenneskene, som den vej, vi ønsker at følge.

Programmets materialer ligger ikke i nogen fast ramme fremover, men må rette sig efter, hvornår de kommer hjem fra oversætterne. Der kan af denne grund dukke ting frem, som man kunne have ønsket tidligere eller senere — men der vil altså være en naturlig forklaring — og jeg håber ikke, det vil anstøde nogen.

Der vil i hvert hæfte figurere et antal adresser på personer og organisationer, jeg samarbejder med — men jeg beder igen om, at man ikke skriver direkte til disse mennesker. Ønsker man af een eller anden årsag alligevel at skrive, bedes det venligst fremsendt gennem Vojens, så det kan følges med de materialer, som jeg regel-

mæssigt sender herfra. Jeg skal så sørge for en ledsagende forklaring.

Betragt dette kontakt-program som et forsøg på at få sandheden ud til alle, eller skulle vi hellere sige et yderligere forsøg, idet vi fra SUFOI nu udsender materialer, som skulle dække alle felter af UFO-sagen, således som vi opfatter den, og således som den er.

Disse materialer er nu:

- *UFO-NYT*, som bringer materialer — alle kan forstå.
- *Teknisk studiehæfte*, som behandler UFO-sagens tekniske grænseegne.
- *Kosmisk studiehæfte*, som fremfører UFO-sagens nødvendige kosmiske og filosofiske baggrund.
- *Kontakt programmet*, som fremfører de tanker, talte som skrevne, som ikke direkte indeholdes i de andre materialer, men som man må kende for at have det fulde overblik.

Velkommen da til kontakt programmet — til kontakt med mennesker fra hele verden, mennesker, der som vi kæmper for UFO-sagen, koste hvad det koste vil, og mennesker hvis tanker er et vægtigt bidrag til forståelsen af, hvad der rører sig omkring os — også i kosmos.

H. C.

Det australske tilvænningsprogram

Sonya Lyubicin.
P. O. Box 33, Nth Quay, Brisbane, Australien.
November 1958.

Kære venner!

Mr. George Adamski har bedt mig fortælle jer om „Tilvænningsprogrammet“, som nu opererer over hele verden.

Dette program arbejder allerede i Østrig, Brasilien, Canada, England, Danmark, Tyskland, Holland, Indien, Japan, Mexico, New Zealand, Sydafrika, Svejts og USA. Og nu har mr. Adamski, på grund af det voksende antal breve fra dette land, bedt mig om at være hans medarbejder for Australien; så I ser, dette er den allerførste kontakt med jer alle, gennem dette nylig oprettede „Tilvænningsprogram“ i Australien.

Hensigten med programmet forklares bedst med mr. Adamskis egne ord: „Tanken med tilvænningsprogrammet er, at bringe de folk sammen, enten personligt eller pr. brev, som er interesseret i at vide sandheden om vore besøgende fra rummet, og at skabe venskab gennem forståelse. Det blev også foreslået som et forsøg på at

holde alle mennesker informeret ved hjælp af lederne og medarbejderne i forskellige lande, i stedet for at jeg skulle have hele byrden med korrespondancen på mig . . . Hensigten med det er, som jeg har anført tidligere i dette brev, at de, der er interesseret vil få kendsgerninger, men ikke fra et mediumistisk standpunkt — for rumfolkene er ikke ånder, luftige eller væsener på andre eksistensplaner, de er mennesker af kød og blod ligesom du og jeg".

Han ønsker også, at vi alle forstår at:

„Dette er ikke en religion, og det er u-sekterisk. Det er en livsvidenskab, som opmuntrer til venskab gennem forståelse, som igen resulterer i medfølelse for andres fejl. Forhindringerne smelter bort, når man lærer at betragte sine medmennesker som brødre".

Sådan ser rumfolkene på os her på jorden, og mr. Adamski har bedt mig anføre:

„At brødrene har foreslået os et tilvænningsprogram som startes her i Australien med frk. Lyubicin som leder, som forbindelsesled mellem brødrene og mig og det australske folk".

Så I forstår, at de kendsgerninger og råd, vi vil modtage, vil ikke kun komme fra George Adamski, men, gennem ham, fra vore brødre; fra folk som allerede praktiserer en levemåde, som vi på denne jord nu skal til at realisere.

Denne verden vil blive et bedre sted, når vi er bedre individer, og for at fremme vores forståelse af os selv, har mr. Adamski (siden han skrev sin sidste bog „Ombord i rumskibene") udarbejdet fem småbøger (booklets) med spørgsmål og svar, og tre småbøger som forklarer telepati.

Disse ting vil blive drøftet i kommende brev-samtaler, og de af jer, som er oprigtigt interesseret, bedes gøre det samme, som andre folk gør i andre programmer i hele verden, og det er, *at sende en frankeret og adresseret konvolut til denne adresse så vi efter at have modtaget hver af jeres breve,* kan videresende informationer til jer. Grunden til dette er indlysende, og jeres betænksomhed ved denne ordning vil blive påskønnet.

Den mest oplivende nyhed er, at mr. Adamski kommer til Australien! Kun for nogle få uger siden foreslog brødrene, at han skulle foretage en verdens-omrejse for at holde foredrag, hvis alle tallerken-grupperne ville betale hans omkostninger. Samme uge modtog han et brev fra de forenede australske tallerken-grupper, som garanterede for omkostningerne inclusiv hans tilbagerejse, hvis han ville foretage en foredragsturne i dette land. Derfor bestemte mr. Adamski, at Australien skulle være hans startsted, New Zealand det næste, og at han ville slutte sin tourne i Europa; men mere om dette i vor næste brev-samtale.

Dette først bidrag viser, hvordan man har grebet sagen an i Australien. Der er jo faktisk ingen forskel; måske er det danske program mere vidtrækkende, men vi har jo også haft længere tilvænning, og vi har derfor større erfaring end vore australske venner havde, da de startede.

Sonya rejste i slutningen af 1959 til USA, hvor hun nu arbejder — gratis — for Adamski — hun figurerer således ikke mere under ovenstående adresse.

GEORGE ADAMSKI

Der er gang på gang rettet forespørgsler hertil om personen George Adamski (GA). Hr. kriminalassistent E. Slei, Elselillevej 5, København S, har været så elskværdig at samle de nedenstående oplysninger:

George Adamski er født den 17. april 1891 i Polen. Han er således nu 68 år gl. Han var endnu ikke 2 år, da han med sine forældre flyttede til Amerika, hvor familien tog ophold i Dunkirk, New York. Hans ungdom adskilte sig egentlig ikke fra andre unge menneskers. Hans forældre besad en usædvanlig indfølingsevne overfor naturen og dens vidundere, og dette kom til at præge den unge Georg Adamski. Hans skolegang var forholdsvis kort, og hans senere udvikling er derfor i hovedsagen sket ad privat vej. Han voksede op med den største ærefrygt for hele naturen.

Den unge George Adamski syntes, at det måtte være muligt for menneskene at leve i fred og harmoni, når naturen var så vidunderlig skøn. Han var klar over, at denne fred og harmoni ikke fandtes mellem menneskene, og han begyndte at spekulere over grunden hertil. Han blev klar over, at nogle af grundene i hvert fald måtte være dikteret af de love, som menneskene vedtog, på grund af de geografiske forhold, forskellige sæder og skikke, andre forhold, som var dikteret af de partier, som netop for tiden havde magten. Jo mere han tænkte herover, jo mere overbevist blev han om, at han måtte vie sit liv til menneskehedens tjeneste for om muligt at hjælpe med til at gøre jorden lykkeligere.

Hans forældre havde ikke råd til at give ham en akademisk uddannelse. Hans rige evner måtte derfor uddannes på naturens universitet.

I 1913 trådte han ind i den amerikanske hær og blev tjenestgørende ved 13. kavalleriregiment ved den mexikanske grænse. I 1919 tog han sin afsked. I 1917 indgik han ægteskab med Mary A. Shimbersky.

Hans ønske var og havde altid været at blive lærer for derigen-

nem bedre at kunne tjene menneskeheden. Han var dog klar over, at han endnu ikke havde lært nok. Gennem mange år vandrede han derfor om i hele USA. Han tjente til sit udkomme ved alt forefaldende arbejde. På denne måde lærte han livet og menneskene at kende. Han var dog ikke nogen fanatiker eller noget hængehoved. Den blanding af tålmodighed, medfølelse og godt humør, som kendetegnede ham, gjorde, at han hurtigt vandt sine arbejdskammeraters tillid.

— — —

Knap 40 år gl. sluttede han sit omflakkende liv og slog sig ned i Laguna Beach i Californien. Det var hans første rigtige hjem. Her helligede han sig undervisning af læren om naturlovene. Unge mennesker strømmede til ham for at høre ham. Han blev opfordret til at holde foredrag i hele Syd-Californien. Hans foredrag blev udsendt over radiostationerne KFOX i Long Beach og KMPC i Los Angeles.

En af hans elever forærede ham et 15 cm Newton-Reflex-Teleskop. Med hjemmebyggede forsatsapparater prøvede Adamski og hans elever at fotografere himmelbuen. En ny og vidunderlig verden åbnede sig for ham — astronomien. Under et af disse forsøg fik han på sin plade et rumskib. Han vidste ikke den gang, hvad det var, han havde fotograferet. Astronomer fik billedet forevist, men de kunne intet svar give. Objektet var for langt ude til, at man kunne skelne enkeltheder.

I 1940 flyttede Adamski og en del af hans elever fra Laguna Beach til Valley Center i nærheden af Palomar-bjergene. Her arbejdede de på at indrette en lille farm i det håb, at den skulle give dem et beskedent udkomme. Da Amerika trådte ind i krigen, tjente Adamski i luftmeldetjenesten i det område, hvor han boede.

I 1944 solgte han farmen. Sammen med et par venner, som havde boet på farmen sammen med ham, flyttede de til sydsiden af Palomar-bjergene ca. 10 km under bjergets top og 17,6 km fra det sted, hvor verdens største teleskop findes. Her indrettede de en lille restauration for vejrejsende. Den tilhørte egentlig fru Alice K. Wells, som selv bestyrede den.

Adamski købte nu et 37,5 cm teleskop og et lille observatorium blev bygget i haven. Det mindre 15 cm teleskop blev indrettet som transportabel teleskop.

Adamskis første interesse for de flyvende tallerkener stammer fra 1946, skønt han ikke var klar over, hvad han havde set.

I dette år var der mange meteorer. Sammen med nogle venner så han et cigarformet objekt, som hang fuldstændig stille oppe i luften. Det var for dem alle et fuldkommen fremmed legeme, de så.

Vel havde Adamski ofte tænkt på, at også andre himmellegemer måtte være beboet, men han mente, at afstanden blot til den nærmeste nabostjerne var så stor, at enhver fysisk interplanetarisk rejse var umulig.

Først i 1947 kom beviset til ham. Sammen med sin hustru og nogle venner så de i mere end en time en formation af ikke-jordiske fly, som fuldkommen lydløst i en lige formation passerede tværs over himmelbuen fra øst til vest.

Det samme havde mange andre mennesker set fra forskellige steder. I de følgende uger fik Adamski besøg af mange mennesker, som ville sammenligne deres egne iagttagelser med Adamskis.

Adamskis største oplevelse indtraf dog den 20. 11. 1952, da han i den mexikanske ørken i 6 vidners nærværelse traf og talte med en mand ude fra verdensrummet og fotograferede hans maskine. Under samværet med manden fik denne overladt en kasette med eksponerede film. Rummanden tog kassetten med sig.

De 6 vidner var: Dr. George Hunt Williamson og frue, herr Al Bailey og frue, fru Lucy McGinnes og fru Alice Wells.

Disse 6 mennesker har overfor notarius publicus edeligt bekræftet Adamskis fremstilling af begivenheden.

Den 13. 12. 1952 fotograferede Adamski den samme maskine på 30 meters afstand, da den vendte tilbage og kastede før omtalte kassette ned på Adamskis grund.

Senere har Adamski gentagne gange været på besøg oppe i moderskibe, der måske hang flere hundrede kilometer oppe over jorden. Transporten dertil foregik i flyvende tallerkener.

I tidens løb har Adamski taget flere hundrede fotografier af rumskibe.

Foretog i 1959 en verdensomfattende foredragsrejse. Denne rejse blev foretaget på direkte opfordring af rummenneskene. Han var egentlig begyndt på en tredie bog, men rummenneskene mente, at de to, som han allerede havde skrevet, var nok. Han skulle i stedet begive sig på en verdensomspændende foredragsrejse.

Adamski afbrød sin verdensrejse i Svejts dels på grund af sygdom dels på grund af tåbelige, forberedte demonstrationer fra de svejtsiske studenters side.

Han er nu efter tilskyndelse fra rummenneskene — af flere årsager, som udviklingen måske giver mulighed for at fortælle om — flyttet til Mexico, hvor han i øjeblikket er ved at lægge sidste hånd på bog nr. 3. Så vidt vi ved, handler en del af bogen om livet på Venus. Iøvrig siges bogen at indeholde chokerende fotografier, som selv NICAP får svært ved at bortforklare.

Hans farvefilm, der i 27 situationer viser tallerkener og rumskibe,

er lovet SUFOI. Den skulle komme fra Svejts, når der er taget kopier til de andre europæiske landes ledere.

Virkninger af UFO-kendsgerninger

George van Tassel,
Jucca Valley,
Californien, USA.
Juni/juli 1959.

„Uidentificerede flyvende objekter" er det navn, som de ansvarlige indenfor vor regering har givet de interplanetariske rumskibe, som observeres i vor atmosfære. De propagandaeksperter, fra hvilke UFO-navnet stammer, var ikke dumme.

Med forsæt brugte de dette navn, fordi de derved kunne vildlede publikum og selv have et smuthul, de kunne benytte, hvis nogen skulle komme under vejr med deres bluf. Idet de benævnte rumskibene som „UFO'er", kunne tavshedsgruppen lyve overfor publikum, idet de fragår, at disse skulle eksistere som „uidentificerede flyvende objekter". Efter en sådan hjernevask tror publikum, at der ikke eksisterer rumskibe. Myndighederne fragår ikke, at disse *objekter* eksisterer, de fragår kun, at der skulle eksistere *„uidentificerede* objekter" et eller andet sted. Dette gør de, fordi myndighederne *ved,* at der findes rumskibe. Det gør de til *identificerede* objekter. Myndighederne har aldrig fragået, at der findes *identificerede flyvende objekter.*

Der findes kun én hensigt med at vildlede menneskene. Fra myndighedernes side nære man ingen angst for en verdensomfattende panik. Menneskene er gennem årene blevet taget så grundigt ved næsen, at en vekslen i anskuelser kan foretages fra den ene dag til den anden. Den eneste grund til at hemmeligholde besøg af rummennesker er p e n g e.

Forskellige skæbnesvangre virkninger ville som en kædereaktion gå over den ganske klode, så snart menneskene fandt ud af, at der overalt i verdensrummet fandtes en overlegen race.

Ingen betaler Gud for, at han lader jorden dreje sig om sin egen akse, eller at jorden kredser omkring solen.

Rumskibene bruger ikke olie eller benzin eller andre af mennesker fremstillet drivkraft for at anvende de samme love (eller principper).

Derfor kan der ikke skabes profit af et drivstofløst princip, der skal drive vore jordiske fartøjer.

Da salg af strømforsyning danner grundlaget for vort pengesystem, ville en pludselig indførelse af eller blot en antydning af et frit energiprincip som en kendsgerning, straks ændre grundlaget for strukturen af handelens og industriens pengesystem. Derigennem ville herskerne over kapitalen se deres magt smuldret hen overfor regeringer, overfor handel og industri og overfor kirken. Alle forråd af forsyninger (til mekanisk brug) ville blive værdiløse fra den ene dag til den anden. En hel vognladning papirpenge ville ikke være mere værd end en pose salt. Kirkens herskere, hvis magt over masserne bunder i angst, ville se denne magt brudt. (Gælder formentlig kun for den katolske kirke. Slej). Al beherskelse af mindretallene ville være slut. De rigeste folk, som behersker verdenshandelen, ved allerede, at pengesystemet vil bryde sammen. Derfor sætter de deres formuer i håndgribelige, virkelige ejendomme. Man behøver blot at se sig omkring.

I alle større byer bliver nye bygninger opført af olieselskaber, forsikringsselskaber, banker og kirker. Det sker, selv om andre bygninger er til salg eller leje. Disse finansfolk ved, at håndgribelige ejendomme stadig tilhører dem, selv om penge bliver værdiløse. Det uundgåelige sammenbrud vil komme i løbet af de næste par år. Da skal de første blive de sidste og de sidste de første.

Følgen vil blive kaos, fordi masserne har tilladt, at man gjorde dem til slaver af pengesystemet. Enhver, som er lidt forudseende, kan se den hurtige tilsynekomst af denne skygge.

Når de statslige myndigheder vil fordre en udsættelse fra deres debitorer med betaling af skyldige renter på statsgælden, så er den tolvte time inde.

Slaveri gennem kredit, politik gennem løgnepropaganda, krigstrusler, der får folk til at være medgørlige for højere skatter og kirkens virksomhed under dække af religion, vil på kort tid få en ende. Det ene menneskes beherskelse af det andet vil høre op. Pendulet vil snart svinge til den anden side.

Vi har ofte gentaget — rumskibe vil fortsat blive set af piloter på rutenettene, af militærpiloter og af menneskene på jorden, trods alle forsøg på fra myndighedernes side at hemmeligholde dette.

Masserne med den klare forstand kan takke deres gud for, at rumskibene er her, thi denne race vil atter rede menneskeheden fra dens egen ødelæggende frembringelser.

Det er vigtige kendsgerninger G. v. T. her fremfører, og det er min personlige opfattelse, at det er højfinansen, der undertrykker sandheden om de flyvende tallerkener.

Husk hele tiden G. v. T.s ord, så vil I lettere kunne finde forklaring på mange af de ting, I dagligt studser over, når myndighederne „bortforklarer“ de flyvende tallerkener.

Rounborg Tryk-Skive